

Kuva: Jaap Schelvis

Luonnehdinta

Korvayökkö painaa noin 6–9 g ja siipien kärkiväli on noin 22–26 cm. Selvin tuntomerkki on suuret korvat, joiden perusteella lajin voi erottaa muista Suomessa esiintyvistä lajeista myös lennosta. Korvien lisäksi lepakkolajit tunnistetaan koon ja värityksen, hampaiden, kuonon muodon, lentoräpylöiden kiinnityskohtien, lentotavan ja kaikuluotausäänten perusteella.

Elinympäristö ja levinneisyys

Laji elää kulttuuriympäristössä, puistoissa ja metsissä. Sen voi nähdä saalistamassa pihojen ja teiden yllä, puistoissa ja puutarhoissa lehvästön keskellä. Korvayökkö löytää päiväpiilonsa mm. vanhoista kivirakennuksista ja puunkoloista. Horrostavia korvayökköjä on löydetty kellareista, ullakoilta tai maanalaisista käytävistä. Luonnossa sijaitsevia lepokoloja ei tunneta niin hyvin kuin ihmisrakenteissa olevia. Korvayökkö esiintyy melko yleisenä Etelä- ja Keski-Suomessa.

Nykytila ja uhkatekijät

Korvayökkökanta on Suomessa elinvoimainen eikä ole tiedossa mitään erityisiä sitä vaarantavia tekijöitä. Yleisesti lepakoita uhkaa lisääntymis- tai talvehtimis-aikainen häirintä, sopivien lisääntymis- tai talvehtimispaikkojen puute, saalistusympäristöjen hävittäminen sekä ympäristön kemikalisoituminen esim. puutavaransuoja-aineet.

Hoitosuositukset

Korvayökköille ei ole tiedossa erityisiä hoitotarpeita. Kaavoitusten ja muiden maankäyttösuunnittelujen yhteydessä on kuitenkin syytä välttää korvayökköille ja muille lepakoille tärkeiden piilopaikkojen ja saalistusalueiden hävittämistä. Poikaskolonioita tai talvehtivia lepakoita ei saa häiritä. Metsien ja puistojen kolopuiden säästäminen on monien muiden eläinryhmien tavoin myös lepakoille tärkeää.

Lähteet

- Dietz, C., von Helversen, O. & Nill, D. 2009: Bats of Britain, Europe & Northwest Africa. – A&C Black Publishers Ltd, London.
- Kinnunen, H., Kyheröinen, E-M. ja Stjernberg, T. 2009: Suomen lepakat. Luonnontieteellinen keskusmuseo [Viitattu 8.7.2010.] www.luomus.fi > Osallistu > Suomen lepakat.
- Lappalainen, M. 2002: Lepakat – salaperäiset nahkasiivet. – Tammi, Helsinki. 207 s.